

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “พลิ้วไหว”
FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “SWAY”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “พลิ้วไหว”
FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “SWAY”

นายสุพัฒน์ ชื่นประเสริฐ
Mr. Supat Chinprasert

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Arasha Zahradiphol* วันที่ *14/7/63*

(อาจารย์อรุษา จักรคชาพล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “พลิ้วไหว” FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “SWAY”
ชื่อ	นายสุพัฒน์ ชื่นประเสริฐ
รหัสประจำตัว	59020422
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อรุษา จักรคชาพล

บทคัดย่อ

ตั้งแต่เด็กนั้นข้าพเจ้ามีความสนใจทางด้านกีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่มีความเคลื่อนไหวที่ไหลลื่น และมีท่วงท่าที่สวยงาม ทำให้เมื่อข้าพเจ้าได้มาศึกษาวิชาถ่ายภาพข้าพเจ้านั้นจึงมีความสนใจในภาพถ่ายภาพ วัตถุ หรือแบบที่มีการเคลื่อนไหว ต่อมาข้าพเจ้าได้พบกับภาพถ่ายแฟชั่นของแบรนด์ VERSACE ถ่ายโดยช่างภาพชื่อ Richard Avedon ซึ่งตัวช่างภาพใช้เพียง ชุด แบบ แสง และฉากสีขาว แต่กลับสร้างสรรค์ความเคลื่อนไหวให้กับงานอย่างมากข้าพเจ้าเกิดความประทับใจ จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานภาพถ่ายแฟชั่น ชื่อ “พลิ้วไหว”(sway) ที่เป็นการพูดถึง คอมโพส ท่าทาง เส้น แสง และสี ทำให้ได้ภาพถ่ายที่ให้ความรู้สึกไม่หยุดนิ่งเกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

ภายในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนกระบวนการสร้าง ภาพถ่ายแฟชั่นผ่านการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลช่างภาพผู้เป็นตัวอย่าง การทดลองทิศทางแสง ขั้นตอนการตกแต่งภาพ และภาพเสร็จสมบูรณ์

โดยโครงการศิลปนิพนธ์นี้ จะประกอบไปด้วย ภาพอัดขยายจำนวน 10 ภาพ ขนาด 20X30 นิ้ว

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้จะไม่สามารสรสำเร็จผลไปได้ด้วยดีหากขาดความช่วยเหลือและความกรุณาจากทุกๆ ฝ่าย ทั้งการให้คำแนะนำ การชี้แนะ การสละเวลาเพื่อช่วยเหลือในการทำงาน การให้กำลังใจไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง ข้าพเจ้าของกล่าวขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพและ คณะกรรมการทุกท่าน สำหรับคำแนะนำ ที่ทำให้ข้าพเจ้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง คำติที่ทำให้ข้าพเจ้ามองออกว่าใจความสำคัญของงานนี้อยู่ที่ส่วนไหน และสามารถนำไปพัฒนางานในครั้งต่อไป ให้ดีขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์อาจารย์อรุษา จักรคชาพล สำหรับคำสอน คำปรึกษา คำแนะนำ การติดตามงาน การควบคุมทิศทางของงานข้าพเจ้าให้เป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้ไม่ให้ออกนอกกรอบ การตรวจสอบงานครั้งแล้วครั้งเล่า ศิลปะนิพนธ์นี้ จะสำเร็จไม่ได้เลยหากขาดความกรุณาจากอาจารย์

ขอขอบพระคุณอาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวาทา สำหรับคำแนะนำ คำปรึกษา เพื่อให้ทิศทางงานของข้าพเจ้าไปในทางที่ถูกต้อง ศิลปะนิพนธ์นี้ จะสำเร็จไม่ได้เลยหากขาดความกรุณาจากอาจารย์

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ นักศึกษาสาขาวิชาการถ่ายภาพที่คอยช่วยเหลือ ทั้งในด้านวิธีคิด ข้อมูล การเตรียมตัวก่อนการถ่าย จนกระทั่งวันที่ถ่าย ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จแล้ว ทุกอย่างนี้จะไม่มีความสำเร็จได้เลยหากขาดเพื่อนนักศึกษสาขาวิชาการถ่ายภาพ

ขอขอบพระคุณพ่อ สุทิน ชื่นประเสริฐ และคุณแม่ สุมลมาลย์ ชื่นประเสริฐ ที่คอยช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ การขับรถรับส่ง ขนของที่ต้องใช้ในการถ่าย คอยเป็นกำลังใจในช่วงที่ยากลำบาก ให้คำแนะนำข้าพเจ้าในทุกๆด้าน ผลงานชิ้นนี้คงไม่มีทางสำเร็จได้เลยหากขาดกำลังใจจากท่าน

สุพัฒน์ ชื่นประเสริฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 แนวความคิด	1
1.4 แรงบันดาลใจ	1
1.5 รายละเอียดทางเทคนิค	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.7 คุณค่าของผลงาน	2
1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะน่าจะเกิด และวิธีแก้ไข	2
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน	3
2.1 องค์ประกอบภาพ	3
2.2 VERSACE	3
2.3 การศึกษาศิลปินหรือช่างภาพ	9
2.4 ประวัติผ้าไหม	21
2.5 ผ้าซาติน	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	25
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล	25
3.2 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์	25
3.3 การถ่ายทำผลงานจริง	25
3.4 สถานที่ถ่ายทำ	29
3.5 Reference Lighting	30
3.6 ทดลองการจัดไฟ	32
3.7 การทำภาพร่าง	36
3.8 ตารางการทำงาน	41
3.9 ภาพถ่ายเบือหลัง	41
3.10 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ	42
บทที่ 4 ผลงานจริง	45
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	56
5.1 บทสรุปการทำงาน	56
5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีแก้ไข	56
5.3 ข้อเสนอแนะ	56
5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	57
บรรณานุกรม	58
ประวัติผู้วิจัย	59

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	จานนี เวอร์ซาเซ่	5
2	เวอร์ซาเซ่	6
3	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	7
4	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	8
5	Richard Avedon	9
6	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	11
7	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	11
8	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	12
9	Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon	12
10	Nick Knight	13
11	Photo by Nick Knight	14
12	Photo by Nick Knight	15
13	Photo by Nick Knight	15
14	zhang jingna	16
15	Photo by zhang jingna	18
16	Photo by zhang jingna	18
17	Photo by zhang jingna	19
18	Photo by zhang jingna	19
19	ผ้าไหม	21
20	ลายผ้าซาติน	23
21	ผ้าซาติน	24
22	นางแบบ	25
23	ชุดที่ใช้ถ่ายทำ	26

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า	
24	Makeup and hair	27
25	Makeup and hair	27
26	Makeup and hair	28
27	Makeup and hair	28
28	location	29
29	location	29
30	Reference Lighting 1	30
31	Reference Lighting 2	31
32	test lighting 1	32
33	test lighting 2	32
34	test lighting 3	33
35	test lighting 4	33
36	test lighting 5	34
37	test lighting 6	34
38	test lighting 7	35
39	Light Diagrams	35
40	ภาพร่าง 1	36
41	ภาพร่าง 2	36
42	ภาพร่าง 3	37
43	ภาพร่าง 4	37
44	ภาพร่าง 5	38
45	ภาพร่าง 6	38
46	ภาพร่าง 7	39
47	ภาพร่าง 8	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
48 ภาพร่าง 9	40
49 ภาพร่าง 10	40
50 ภาพเบื้องหลัง	41
51 ภาพเบื้องหลัง	42
52 ภาพก่อนตกแต่ง1	43
53 ภาพหลังตกแต่ง1	43
54 ภาพก่อนตกแต่ง2	44
55 ภาพหลังตกแต่ง2	44
56 ภาพสำเร็จภาพที่1	45
57 ภาพสำเร็จภาพที่2	46
58 ภาพสำเร็จภาพที่3	47
59 ภาพสำเร็จภาพที่4	48
60 ภาพสำเร็จภาพที่5	49
61 ภาพสำเร็จภาพที่6	50
62 ภาพสำเร็จภาพที่7	51
63 ภาพสำเร็จภาพที่8	52
64 ภาพสำเร็จภาพที่9	53
65 ภาพสำเร็จภาพที่10	54
66 ภาพรูปแบบการจัดแสดงงาน	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

โครงการภาพถ่ายแฟชั่น ชุด พลั่วไหว (SWAY) นั้นเกิดมาจากการที่ข้าพเจ้ามีความสนใจในการถ่ายภาพ วัตถุ หรือแบบที่มีการเคลื่อนที่ ต่อมาข้าพเจ้าได้พบกับภาพถ่ายแฟชั่นของแบรนด์ VERSACE ถ่ายโดยช่างภาพชื่อ Richard Avedon ซึ่งตัวช่างภาพใช้เพียง ชุด แบบ แสง และฉากสีขาว แต่กลับสร้างสรรค์ความเคลื่อนไหวให้กับงานอย่างมากข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะการกำกับแบบ
- 2) เพื่อศึกษาผลงานจากช่างภาพระดับโลก
- 3) เพื่อเป็นการต่อยอดแรงบันดาลใจโดยใช้ผลงานจากช่างภาพเป็นแนวทาง

1.3 แนวความคิด

ถ่ายทอดอารมณ์ความพลั่วไหว โดยใช้คอมโพส เส้น แสง และสี ทำให้ภาพถ่ายไม่มีวันหยุดนิ่ง

1.4 แรงบันดาลใจ

แต่เดิมนั้นข้าพเจ้ามีความสนใจทางด้านกีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่มีความเคลื่อนไหวที่ไหลลื่น และมีท่วงท่าที่สวยงาม ทำให้เมื่อข้าพเจ้าได้มาศึกษาวิชาถ่ายภาพข้าพเจ้านั้นจึงมีความสนใจในภาพถ่ายภาพ วัตถุ หรือแบบที่มีการเคลื่อนที่ อยู่เป็นประจำ

1.5 รายละเอียดทางเทคนิค

1.5.1 การถ่ายภาพ studio lighting ใช้คอมโพสในการเล่าเรื่อง

1.5.2 ขนาดของภาพอัดขยายทั้งหมดอยู่ในขอบเขต 20"x30" จำนวนภาพ 10 ภาพ

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.6.1 ศึกษาข้อมูลของช่างภาพที่เป็นแรงบันดาลใจ

1.6.2 ร่างภาพกำหนดก่อนถ่ายอย่างละเอียด

1.6.3 ถ่ายภาพจริง

1.6.4 จัดการไฟล์ภาพ จัดเรียงภาพเพื่อให้ได้คอมโพสตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

1.6.6 พิมพ์อัดขยายภาพ ตรวจสอบเช็คภาพอย่างละเอียด

1.7 คุณค่าของผลงาน

เพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานเกิดความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการไปกับผลงาน ผลงานชุดนี้ยังสานฝันให้กับข้าพเจ้าได้ทำภาพถ่ายที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ โดยข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่ได้พบเห็นผลงานชุดนี้ จะมีความสนใจ และชื่นชอบผลงานชุดนี้ และข้าพเจ้ายังได้ฝึกฝนทักษะมากมายจากผลงานชุดนี้ได้รับประสบการณ์ และบทเรียนที่สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขในการทำงานครั้งต่อไปอีกด้วย

1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิด และวิธีแก้ไข

1.8.1 การกำกับแบบให้ทำท่าทางที่เราต้องการไม่ได้ – ศึกษาการทำงานของช่างภาพมืออาชีพ

1.8.2 ในวันถ่ายทำเกิดผิดพลาดไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ – วางแผนเป็นขั้นตอนอย่างละเอียด

1.8.3 ชุดที่เช่ายืมมาเกิดความเสียหาย – กำชับทีมเสื้อผ้าให้ใช้ความระมัดระวังในการติดตั้งชุด

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 องค์ประกอบภาพ(Composition)

องค์ประกอบภาพหรือ คอมโพส คือการนำสิ่งต่างๆ มาประยุกต์และดัดแปลง ผสมกับความสร้างสรรค์ในแต่ละบุคคล จากนั้นสร้างสรรค์เป็นผลงานออกมาให้เกิดเป็นความน่าสนใจและมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละบุคคลมากที่สุด อีกทั้งการจัดวางนั้นยังต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆส่วน เพื่อให้ได้อารมณ์ตามที่คุณสร้างสรรค์งานต้องการจะสื่ออีกด้วย

2.1.1 ปัจจัยสำคัญในการออกแบบ

สัดส่วนของภาพ (Proportion) , ความสมดุลของภาพ (Balance) , จังหวะลีลาของภาพ (Rhythm) , การเน้นหรือจุดเด่นของภาพ (Emphasis), เอกภาพ (Unity) , ความขัดแย้ง (Contrast) , ความกลมกลืน (Harmony) และสิ่งต่างๆ ที่ได้นำมาประกอบให้เข้ากันนั้น คือ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี ลักษณะผิว ส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะนำมาจัดประสานสัมพันธ์กัน ให้เกิดคุณค่า ทางความงาม เรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ Composition

2.1.2 ความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์

การทำให้ผลงานชิ้นหนึ่งมีความโดดเด่นและสวยงามขึ้นมาได้ต้องอาศัยการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ที่ลงตัว เพื่อให้ได้ผลงานที่ผู้สร้างงานต้องการจะสื่อ โดยองค์ประกอบศิลป์นั้นไม่ใช่ข้อบังคับแต่เป็นเพียงแนวทางเพื่อช่วยให้การออกแบบนั้นมีหลักการ

2.1.3 เส้น

เส้น (Line) เส้นเกิดจาก จุดที่เรียงต่อกัน แล้วลากเส้นไปยังทิศทางต่างๆ มีหลายลักษณะจนทำให้เกิดลักษณะเส้นหลายแบบ เช่น ตั้ง นอน เฉียง โค้ง ฯลฯ เส้นมีมิติเดียว คือความยาว ไม้มีความกว้าง เส้นเป็นแกนหลักโครงสร้างของรูปร่างรูปทรงต่างๆ เส้นถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของงานศิลปะทุกชนิด นอกจากนี้เส้นยังสื่อความหมายและสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เช่นกัน การสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ เส้นมี 2 ลักษณะคือ (www.wynnsoftstudio.com,2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของเส้น

เส้นตั้ง	ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง เป็นสัญลักษณ์ของความ ซื่อตรง
เส้นนอน	ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย
เส้นเฉียง	ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
เส้นหยัก	แบบฟันปลา ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างเป็น จังหวะ มีระเบียบ ไม่ราบเรียบ น่ากลัว อันตราย ขัดแย้ง ความรุนแรง
เส้นโค้ง	แบบคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพ อ่อนโยน นุ่มนวล
เส้นโค้งแบบก้นหอย	ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย หรือเติบโตในทิศทางที่ หมุนวนออกมา ถ้ามอง เข้าไปจะเห็นพลังความเคลื่อนไหวที่ไม่สิ้นสุด
เส้นโค้งวงแคบ	ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหวที่รุนแรง การเปลี่ยนทิศทาง ที่รวดเร็ว ไม่หยุดนิ่ง
เส้นประ	ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเครียด

2.1.4 สี

สี(color) หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตาเราทำให้เห็นเป็นสีต่างๆ การที่เรามองเห็น วัตถุเป็นสีใดๆ ได้เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่นสะท้อนแต่สีของมันเอง

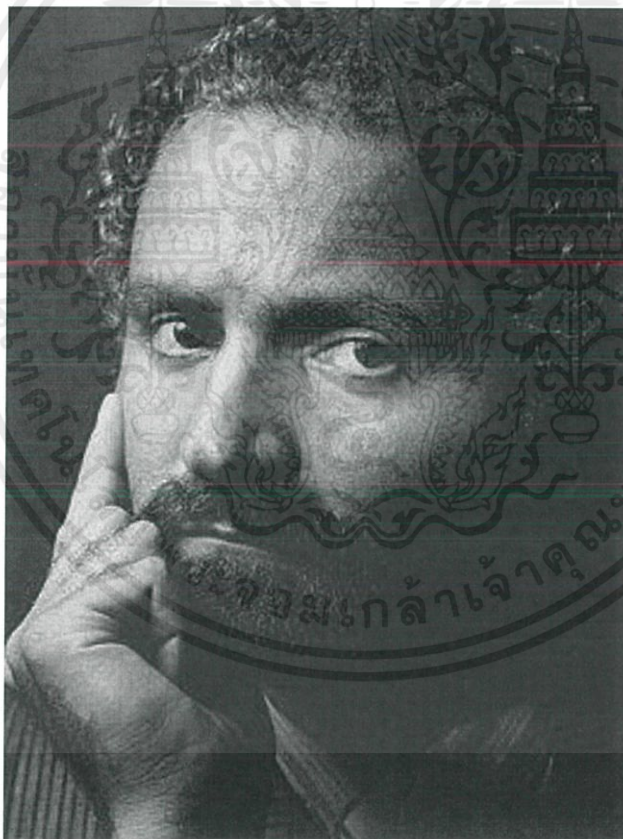
ลักษณะการให้อารมณ์ของสีต่างๆ

สีฟ้า	เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบ สุภาพ หนักแน่น เอาการเอางาน ละเอียด เป็นระเบียบถ่อมตน
สีเขียว	เป็นสีในวรรณะเย็น จะสร้างความรู้สึกเย็นสบาย ใช้เป็นสีที่ช่วยผ่อนคลาย ความเครียดได้ ให้ความรู้สึก สงบ เงียบ ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน ธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขุม
สีแดง	เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดงถึงความมี สุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง สีแดงจัดมีความหมายแฝงด้านกามารมณ์ นอกจากนี้สีแดงยังสร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อน กระตุ้น เคลื่อนไหว ตื่นเต้น เร้าใจ มีพลัง
สีเหลือง	เป็นสีแห่งความเบิกบาน เร้าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก แจ่มใส ความสดใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 VERSACE

แบรนด์ Versace ก่อตั้งเมื่อปี 1978 ณ กรุงมิลาน ประเทศอิตาลี โดย Giovanni Maria Versace จานนี เวอร์ซาเซ่ ดีไซน์เนอร์ผู้ชายผู้หลงใหลเกี่ยวกับ เรื่องแฟชั่นมาตั้งแต่ยังเด็กๆ เขาชอบที่จะไปทำงานกับคุณแม่ ฟรานเชสกา เวอร์ซาเซ่ (Francessca Versace) ที่เป็นช่างตัดเย็บ ซึ่งในตอนนั้น จานนี ก็จะชอบทำเสื้อผ้าให้น้องสาวของเขา ดอนนาเทลลา เวอร์ซาเซ่ ใส่มาโดยตลอด และเมื่อ จานนี อายุประมาณ 26 ปี เขาได้ย้ายจากเมือง Reggio Calabria ทางตอนใต้ของอิตาลีไปอยู่ที่มิลาน เพื่อเริ่มทำงานเป็นดีไซน์เนอร์ให้แบรนด์ต่างๆก่อนจะตัดสินใจเปิดแบรนด์ของตัวเองตั้งแต่วันแรกของการก่อตั้ง จานนีได้ตัดสินใจให้ Versace เป็นธุรกิจภายในครอบครัวที่เขาเข้าไปดูแลได้ทุกกระเบียดนิ้ว จานนีจะเป็นครีเอทีฟไดเรกเตอร์ ดูแลด้านดีไซน์ พี่ชาย ซานโต บริหารด้านการเงิน ส่วนน้องสาว ดอนนาเทลลา ดูแลทางด้านแบรนด์ดิ้ง และมาร์เก็ตติ้ง (www.thestandard.co,2020)

รูปที่ 1 จานนี เวอร์ซาเซ่ (Gianni Versace)

ที่มา : www.en.wikipedia.org (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอลเล็กชันของแบรนด์จะใช้ชื่อว่า Gianni Versace Donna และเสน่ห์ของ Versace ตลอด 40 ปี คือความหรูหรา ผู้ที่ใส่จะรู้สึกถึงความสูงส่ง โดยเน้นไปที่ศิลปะสไตล์บาโรก, ทุกไอเท็มเหมือนมีเรื่องราวชีวิตที่ใครสวมใส่จะรู้สึกมีพลังเหมือนสวมเกราะกำบัง โลโก้หัวเมดูซาของแบรนด์ ที่งานนี้ได้แรงบันดาลใจจากเทพนิยายกรีก ผู้นี้ ที่สะท้อนความงาม พลัง อำนาจ ใครที่หลงรักจะไม่มีวันทิ้งเธอไป ซึ่งนั่นก็เป็นสิ่งที่เขาอยากให้คนรู้สึกกับเสื้อผ้าของ Versace แต่เมดูซาบนโลโก้นั้น ยังเป็นเมดูซาในรูปแบบที่ผมยังไม่ได้ถูกسابให้มีผมเป็นงู

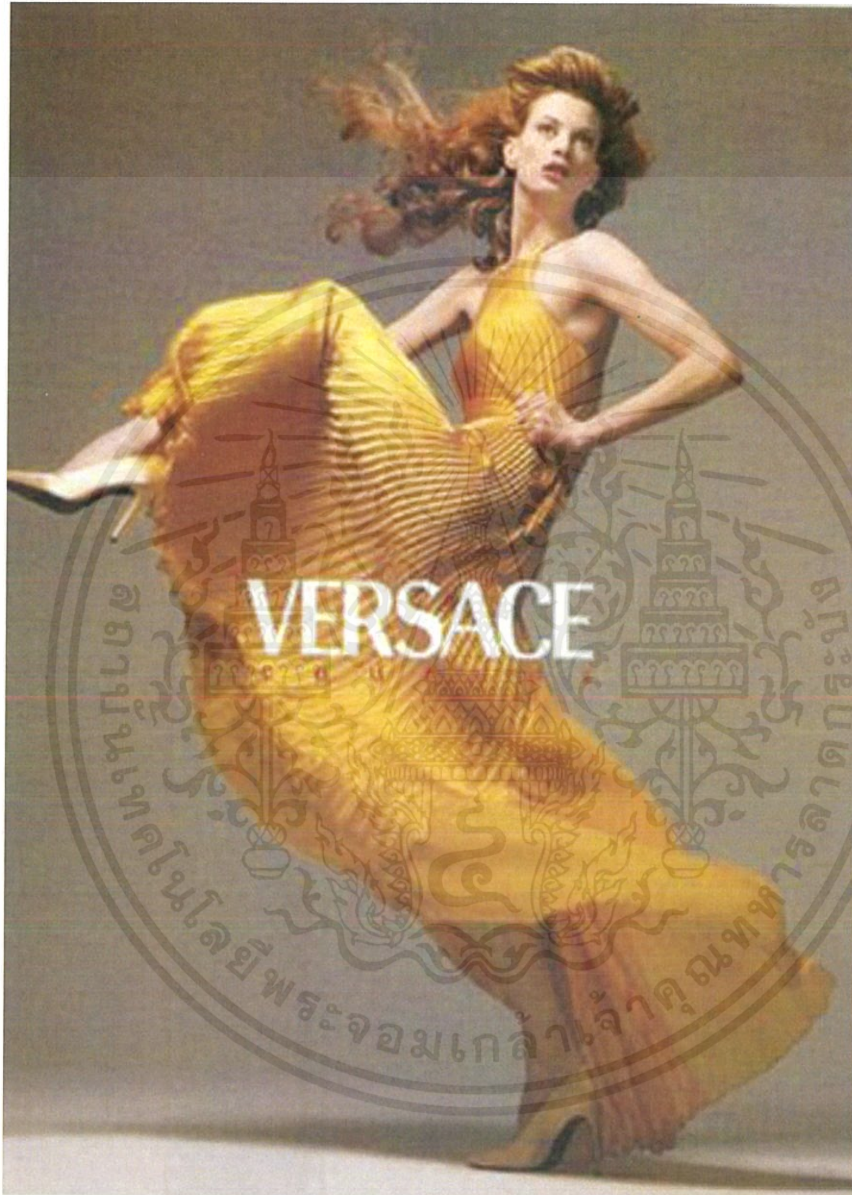
รูปที่ 2 เวอร์ซาเซ่ (Versace)

ที่มา : www.en.wikipedia.org (2020)

ในทศวรรษ 80 และ 90 ความสำเร็จและชื่อเสียงของแบรนด์ Versace พุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว พร้อมการขยายธุรกิจในยุคสมัยที่เราได้เห็นแบรนด์ลักซ์ชัวรีอิตาเลียนหลายเจ้ากลายเป็น ‘Mega Brand’ มีสินค้าหลายประเภทและเปิดร้านตามเมืองใหญ่ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแคมเปญโฆษณาต่างๆ ของ Versace มักถ่ายโดยช่างภาพ Richard Avedon, Bruce Weber และ Steven Meisel นอกจากนี้เราได้เห็น Versace เลือกคนมีชื่อเสียงมาเป็นพรีเซนเตอร์อยู่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็น Jon Bon Jovi, Halle Berry, Madonna และ Lady Gaga (www.thestandard.co,2020)

รูปที่ 3 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon

ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

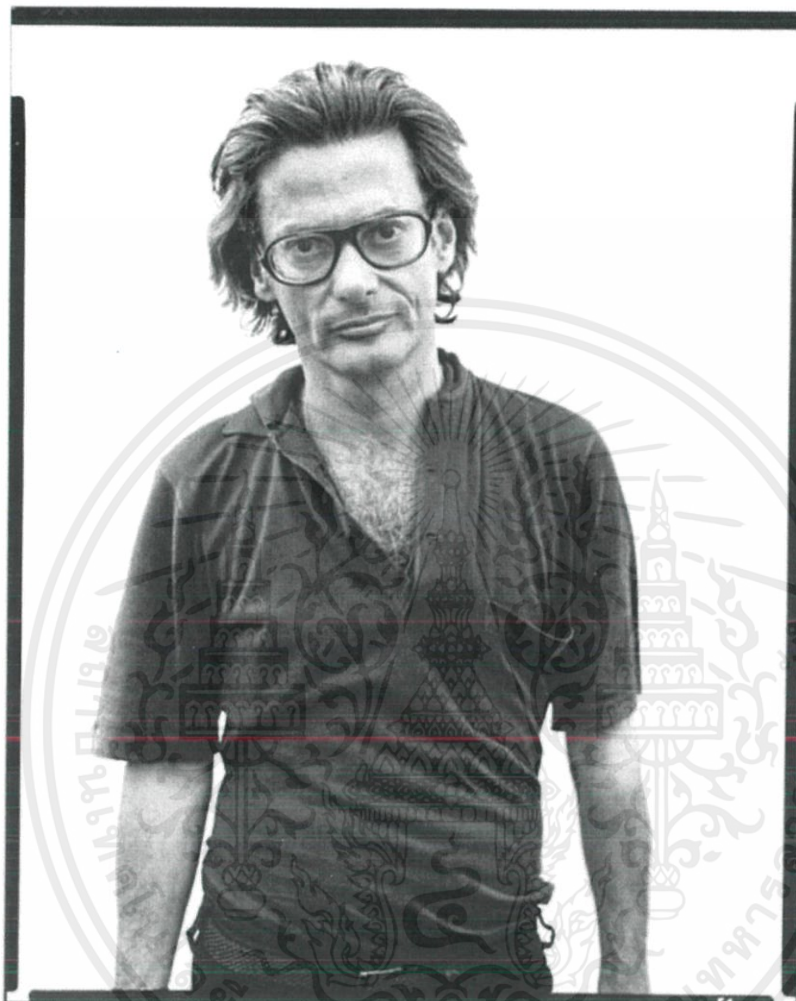
รูปที่ 4 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon

ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การศึกษาศิลปินหรือช่างภาพ

Richard Avedon

รูปที่ 5 Richard Avedon

ที่มา : www.avedonfoundation.org (2020)

ริชาร์ด อวอดอน (2466-2547) เกิดและอาศัยอยู่ในนิวยอร์กซิตี้ ความสนใจในการถ่ายภาพของเขาเริ่มตั้งแต่อายุน้อยและเขาเข้าร่วมชมรมกล้อง Hebrew Association (YMHA) ของ Young Men เมื่อเขาอายุ 12 ปี เขาเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยม DeWitt Clinton ใน บรองซ์ ที่ซึ่งเขาร่วมแก้ไขนิตยสารวรรณกรรมของโรงเรียน The Magpie กับ James Baldwin เขาได้รับการขนานนามว่า Poet Laureate จากโรงเรียนมัธยมในนครนิวยอร์กในปี 2484

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนอายุ 22 ปี ริชาร์ด อวาดอน เริ่มทำงานเป็นช่างภาพอิสระโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ Harper's Bazaar ในขั้นต้นเขาไม่ใช้สตูดิโอในการถ่ายเขาถ่ายรูปร่างแบบและแฟชั่นบนท้องถนนในไนท์คลับที่คณะละครสัตว์บนชายหาดและในสถานที่แปลกอื่นๆ ใช้ความมั่งคั่งและความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่มีที่สิ้นสุดกลายเป็นจุดเด่นของผลงานของเขา ภายใต้การปกครองของ Brodovitch เขาได้กลายเป็นช่างภาพนำของ Harper's Bazaar อย่างรวดเร็ว

เดือนเมษายน 2508 Avedon ลาออกจากนิตยสาร หลังจากเผชิญกับคำวิจารณ์อย่างรุนแรง เกี่ยวกับการทำงานร่วมกันของเขากับโมเดลลิ่ง เขาเข้าร่วมกับ Vogue ซึ่งเขาทำงานมานานกว่ายี่สิบปี ในปี 1992 Avedon กลายเป็นช่างภาพคนแรกของ The New Yorker ซึ่งถ่ายภาพบุคคลของเขาช่วยให้นิยามของสุนทรียศาสตร์ของนิตยสารใหม่ ในช่วงเวลานี้การถ่ายภาพแฟชั่นของเขาปรากฏตัวเฉพาะในนิตยสาร Égo almostste ของฝรั่งเศสเท่านั้น

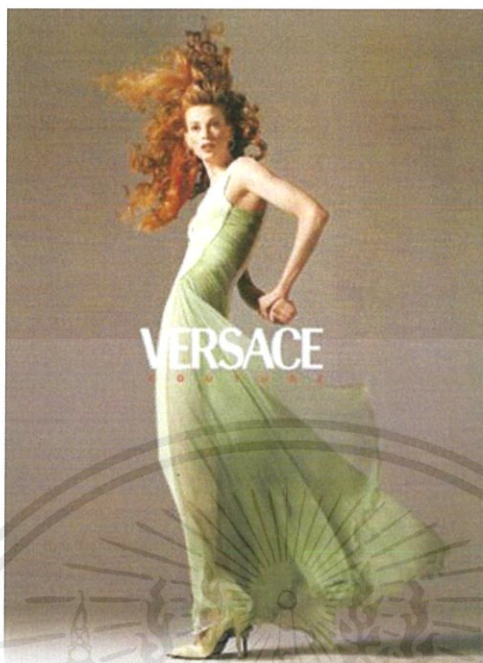
ตลอดระยะเวลา ริชาร์ด อวาดอนเปิดสตูดิโอเชิงพาณิชย์ที่ประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการลบเส้นแบ่งระหว่างการถ่ายภาพ "ศิลปะ" และ "เชิงพาณิชย์" ผลงานการของเขาและความสัมพันธ์อันยาวนานกับ Calvin Klein, Revlon, Versace และ บริษัทอื่นๆ อีกมากมายทำให้เขาเป็นที่รู้จักของบริษัทโฆษณาในประวัติศาสตร์อเมริกา ริชาร์ด อวาดอน เสียชีวิตในซานแอนโตนิโอ รัฐเท็กซัส เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2547 (www.avedonfoundation.org, 2020)

วิเคราะห์ผลงานของช่างภาพ

Richard Avedon เป็นช่างภาพที่ถ่ายดารา และคนมีชื่อเสียงมากมาย โดยเขามีสไตล์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ริชาร์ด อวาดอน เป็นช่างภาพที่สามารถดึงศักยภาพในการสื่อสารอารมณ์ของแบบออกมาได้ดีมาก ไม่ว่าจะเป็นการ โปสท่า สีหน้าแววตา ให้ตอบโจทย์ในงานแต่ละงานของเขาว่าต้องการจะสื่อไปในทิศทางไหน ด้วยการที่ ริชาร์ด อวาดอน เป็นคนที่สามารถคิดท่าทาง เลือกเสื้อผ้าของแบบที่แตกต่าง และเข้าถึงอารมณ์ของแบบได้ดีทำให้เขานั้นแตกต่างและโดดเด่นกว่าช่างภาพในยุคเดียวกัน เขาสามารถทำงานได้ทุกที่ไม่มีข้อจำกัด ไม่ว่าจะเป็นสตูดิโอ หรือใน Location ต่างๆ เพื่อให้เข้ากับงาน ผู้คนที่เห็นภาพของเขาจะต้องรู้สึกแปลกตาและสนใจในรูปของเขา รูปแบบการจัดแสง ใช้แสงนุ่ม นิยมใช้ฉากสีขาว ให้แบบและฉากแยกออกจากกันอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงาน

รูปที่ 6 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon
ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

รูปที่ 7 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon
ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

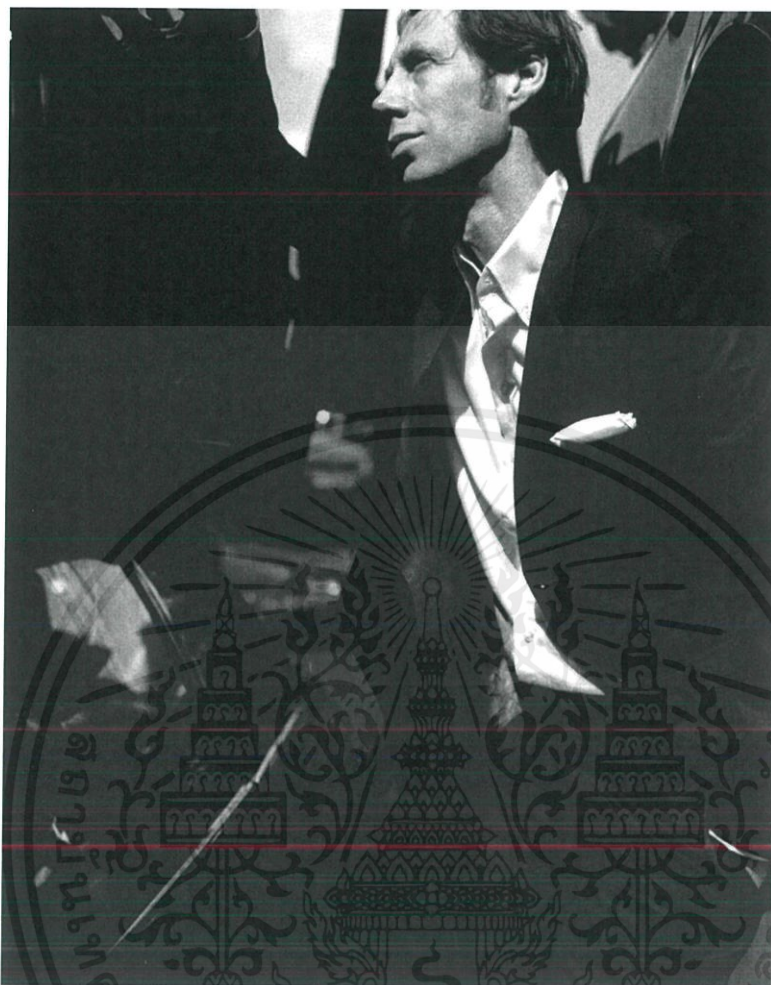
รูปที่ 8 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon
ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

รูปที่ 9 Versace Fall 1995 by Photographer Richard Avedon
ที่มา : www.imageamplified.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Nick Knight

รูปที่ 10 Nick Knight

ที่มา : www.nickknight.com (2020)

Nick Knight เป็นหนึ่งในช่างภาพผู้มีอิทธิพลและมีวิสัยทัศน์มากที่สุดในโลกและเป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการเว็บไซต์แฟชั่นที่ได้รับรางวัล SHOWstudio.com ในฐานะช่างภาพแฟชั่นเขาได้ทำทลายความคิดดั้งเดิมของวงการมาอย่างต่อเนื่องและได้รับความร่วมมือจากนักออกแบบชั้นนำอย่าง Yohji Yamamoto, John Galliano, Alexander McQueen แคมเปญโฆษณาสำหรับลูกค้าที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเช่น Christian Dior, Lancôme, Swarovski, Tom Ford, Calvin Klein หรือ Yves Saint Laurent รวมถึงบรรณาธิการที่ได้รับรางวัลสำหรับ W, British Vogue, Paris Vogue, Dazed & Confused, Another Man และ นิตยสาร iD ทำให้ Knight เป็นผู้ผู้นำในการสร้างภาพที่ก้าวหน้ามาตลอดสามทศวรรษที่ผ่านมา เขาได้กำกับมิวสิควิดีโอที่ได้รับรางวัลสำหรับ Bjork,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lady Gaga และ Kanye West หนังสือเล่มแรกของเขาถูกตีพิมพ์ในปี 2525 ขณะรางวัล DandAD ในปี 2539 หนังสือเล่มล่าสุดของเขาชื่อว่า Nick Knight ได้รับการตีพิมพ์โดย Harper Collins ในปี 2009 ผลงานของเขาได้รับการจัดแสดงในสถาบันศิลปะนานาชาติเช่น Tate Modern, พิพิธภัณฑ์ Victoria & Albert, Saatchi Gallery, Hayward Gallery และ Gagosian Gallery (en.wikipedia.org,2020)

วิเคราะห์ผลงานของช่างภาพ

Nick Knight มีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ การเลือกเมลลอป สไตลิ่ง และโทนสีทุกอย่างบ่งบอกถึงความเป็นตัวเขา รูปของเขามีความเป็น surreal โทนภาพมีความดุดัน สีสดเลือกคู่สีที่ต่างกันอย่างชัดเจน ทำทางการโพสที่เลือกมีความเคลื่อนไหวสูง การกำกับแบบ เน้นไปที่อารมณ์แบบสูง ส่วนใหญ่เขาเลือกที่จะถ่ายภาพในสตูดิโอ

ตัวอย่างผลงาน

รูปที่ 11 Photo by

Nick Knight

ที่มา : www.nickknight.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12 Photo by Nick Knight

ที่มา : www.nickknight.com (2020)

รูปที่ 13 Photo by Nick Knight

ที่มา : www.nickknight.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

zhang jingna

รูปที่ 14 zhang jingna

ที่มา : www.zhangjingna.com (2020)

จางเกิดในเขตชานเมืองของกรุงปักกิ่งเพื่อครอบครัวกีฬา เธอย้ายไปสิงคโปร์เมื่ออายุแปดขวบซึ่งเธอเข้าเรียนที่โรงเรียนของเด็กหญิงเฮก ตอนอายุสิบสี่จางลงทะเบียนในโรงเรียนหญิงราฟเฟิลส์ ซึ่งเธอเริ่มฝึกปีนลม เธอทำลายสถิติแห่งชาติเป็นครั้งแรกหลังจากเก้าเดือนและต่อมาก็เข้าร่วมทีมชาติ เธอทำงานอยู่ในทีมเป็นเวลาหกปี ความสำเร็จที่โดดเด่นของจางในกีฬา ได้แก่ การทำลายสถิติในเหตุการณ์ปีนโรเฟิลอากาศขนาด 10 ม. ที่เครือจักรภพชิงแชมป์ 2005 ในเมลเบิร์นและทองแดงในเหตุการณ์เดียวกันที่ Commonwealth Games ในปี 2549 เธอได้รับรางวัล Sports Girl แห่งปี 2006 จากสภาโอลิมปิกแห่งชาติ สิงคโปร์สำหรับการแสดงของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จางปฏิสเรททางเลือกที่จะไปเรียนต่อระดับจูเนียร์ในระดับ A และไล่ระดับปริญญาด้านการออกแบบแฟชั่นที่ LASALLE College of the Arts เธอหยิบภาพถ่ายขึ้นมาเป็นงานอดิเรกตอนอายุสิบแปด อาจเป็นเพราะความสนใจและความสำเร็จของเธอกับสื่อเธอจึงออกจากลาซาลและทีมชาติเพื่อถ่ายภาพเต็มเวลาในปี 2551 ลูกค้าของจางตั้งแต่นั้นมารวมถึง Mercedes Benz, Canon, Pond's, Ogilvy & Mather Advertising และ Wacom เธอยังผลิตบรรณาธิการแฟชั่นสำหรับนิตยสารเช่น Vogue, Harper's Bazaar และ Elle ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2008 จางจัดนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเธอ "Something Beautiful" ที่ The Arts House ในสิงคโปร์ ในปี 2010 มีการแสดงผลงานของเธอ 50 ผลงานบนถนนนอร์ซาร์ดในช่วงเทศกาลแฟชั่นของสิงคโปร์ - Fashion Seasons @ Orchard มันเป็นนิทรรศการขนาดใหญ่ถนนแห่งแรกของสิงคโปร์ที่มีการถ่ายภาพแฟชั่น ในปลายปี 2010 จางประกาศนิทรรศการแกลเลอรีที่สองของเธอ "Angel Dreams" รายการนี้จัดขึ้นที่ศูนย์สร้างสรรค์ประเทศญี่ปุ่นในสิงคโปร์โดยได้รับการสนับสนุนจากสถานทูตญี่ปุ่น เหตุการณ์ดังกล่าวถูกบันทึกไว้ในภาพถ่ายของนักดนตรีชาวญี่ปุ่น Sugizo (Luna Sea, X Japan) ในปี 2013 เธอได้รับเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการ "A Glimpse at Photo Vogue" ของ Vogue Italia ที่ Galleria Carla Sozzani ในมิลาน จางได้รับอิทธิพลจากผู้คนเช่น Peter Lindbergh, John William Waterhouse, Yoshitaka Amano และ Zdzisław Beksiński เธอยังอ้างอิงถึงเพื่อนของเธอวงหงศิกปินซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศิลปะยุคแรกของเธอ (www.zhangjingna.com,2020)

วิเคราะห์ผลงานของช่างภาพ

zhang jingna มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสูง ภาพถ่ายมีความเป็น surreal มีความสื่ออารมณ์สูงใช้สีระว่างกายมาใช้ในการเล่าเรื่อง สไตลิ่งมีความเป็นแฟชั่นสูง มีความอลังการมาก โทนภาพมีความเป็น low key มักใช้ผ้ามาเพิ่มความพลิ้วไหวให้กับงาน ในงานมักใช้คู่สีไม่มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงาน

รูปที่ 15 Photo by zhang jingna

ที่มา : www.zhangjingna.com (2020)

รูปที่ 16 Photo by zhang jingna

ที่มา : www.zhangjingna.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 17 Photo by zhang jingna
ที่มา : www.zhangjingna.com (2020)

รูปที่ 18 Photo by zhang jingna
ที่มา : www.zhangjingna.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานการวิเคราะห์รูปแบบของงานที่นำมาประยุกต์

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้จังหวะในการจับโมเมนต์ของ Richard Avedon ที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว เพื่อให้สอดคล้องกับหัวเรื่องที่ข้าพเจ้าได้เลือกถ่าย การกำกับเรื่องทำโพสของแบบ

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้การแต่สีโทนภาพของ Nick Knight เพื่อให้ผลงานของข้าพเจ้ามีสีที่สอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า เพื่อส่งความเคลื่อนไหวให้กับผลงาน โดยเป็นโทนที่สีมีความสด

ข้าพเจ้าได้เลือกการใช้ผ้ามาประกอบฉากแบบของ zhang jingna เพื่อส่งเสริมกับท่าทางของแบบเพิ่มความพลิ้วไหวให้กับงาน และยังเป็นการลดความซ้ำกันของงาน และการจัดแสงในแบบของ zhang jingna โดยจะใช้ไฟหลักเข้าในทิศทางเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ผ้าไหม

2.3.1 ประวัติผ้าไหมไทย

ในอดีตการเลี้ยงไหม ทอผ้าไหมมีการทำกันในลักษณะที่เป็นครัวเรือนขนาดเล็ก เลี้ยงไว้ใช้บริโภคกันเอง ภายในครัวเรือน มีการทำเองไปใช้ในงานพิธีงานต่างๆ เช่น งานบุญ งานแต่งงาน เป็นต้น ต่อมาในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้มีการส่งเสริมการใช้ผ้าไหม การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมโดยมีญี่ปุ่นคอยสนับสนุน แต่การดำเนินก็ทำได้เพียงระยะหนึ่งโครงการดังกล่าวก็ได้หยุดชะงักไป เพราะเกษตรกรยังคงที่จะทำในลักษณะแบบเดิม ไม่มีความเคยชินต่อสิ่งที่จะมีการปรับเปลี่ยน ทางด้านการผลิตไปสู่แบบใหม่ที่ได้รับการพัฒนาประยุกต์ขึ้นจากความช่วยเหลือชาวญี่ปุ่น จนกระทั่งในยุคของ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดจุดเปลี่ยนของไทยขึ้น โดยบุคคลชาวอเมริกาที่มีชื่อว่า เจมส์ แฮร์สัน วิสสัน ทอมป์สัน หรือที่ชาวไทยรู้จักกันดีในนามว่า จิม ทอมป์สัน เป็นผู้ที่มีความสนใจทางด้านศิลปะ โดยเฉพาะใน แถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ลาว และเขมร ท่านผู้นี้ได้มีการเสาะหา เก็บรวบรวมซื้อผ้าไหมไทย ลวดลายต่างๆ เก็บสะสมไว้ และได้มีความสนใจศึกษาลวดลายดีๆ ในหมู่บ้านที่เป็นแหล่งการผลิตไหม ตลอดจนการเสาะหาช่างทอผ้าไหมที่มีฝีมือ โดยได้ค้นพบช่างที่ภูมิใจในกรุงเทพฯ บริเวณบ้านครัว (บริเวณ ด้านหลังโรงแรมเอเชียราชเทวีในปัจจุบัน) ซึ่งกลุ่มทอผ้าไหมบ้านครัวในปัจจุบัน (2548) ก็ยังคงหลงเหลือให้ไป เยี่ยมชมได้ ชาวบ้านครัวดั้งเดิมเป็นชาวมุสลิมเชื้อสายเขมร เข้ามาอาศัยอยู่ตั้งแต่ต้นสมัยรัตนโกสินทร์ นอกจากมีความชำนาญ และความสามารถในการทอผ้าไหมที่มีติดตัวมาแล้ว ยังมีความสามารถในการรบบทาง เรือด้วย จากที่จิม ทอมป์สัน ได้มาส่งเสริมให้ชาวบ้านครัวทอผ้าไหม ทำให้ชาวบ้านมีรายได้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

รูปที่ 19 ผ้าไหม

ที่มา : th.wikipedia.org (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการทอผ้าไหมดั้งเดิมที่ปฏิบัติกันมากก็จะเป็นการผลิต ผืนละ 3-4 หลา ต่อมาได้มีการปรับ ขบวนการทอผ้าไหมไทยโดยนำเอาตลาดเข้ามาใช้เป็นการวางแผนการผลิต รวมทั้งการใช้สีสันทันต่างๆ เพื่อการ ขยายตัวตลาดผ้าไหมไทยมีเพิ่มมากขึ้น นับได้ว่าเป็นผู้บุกเบิกตลาดไหมไทยให้คนทั่วโลกได้รู้จักไหมไทย และ นำเอาผ้าไหมไทยไปใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกาในขณะนั้นรู้จักผ้าไหมไทยมากขึ้น และทำให้ผ้าไหมไทยได้มีโอกาสเข้าสู่วงการเสื้อผ้าต่างประเทศ ส่งผลให้ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดไหมไทยที่ ใหญ่ที่สุด จากอดีตถึงปัจจุบัน ผ้าไหมไทย ได้มีโอกาสเข้าสู่วงการภาพยนตร์ตะวันตก โดยมีการตัดเป็นเครื่องแต่ง กายของผู้แสดงในเรื่องเบนเซอร์ (Ben – hur) รวมทั้งละครบรอดเวย์ The King and I ต่อมาปีแอร์ มาลแมอ เป็นนักดีไซเนอร์ชาวฝรั่งเศสได้นำผ้าไหมไปออกแบบชุด ฉลองพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในคราวที่พระองค์เสด็จเยือนสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการในปี 2502 นับเป็นโอกาสของ ไหมไทยที่ได้มีการก้าวนำไปสู่วงการเสื้อผ้าโลกได้เป็นอย่างดี จากจุดเริ่มต้นในการนำไหมไทยสู่เวทีการค้าโลก นับเป็นเส้นทางที่ค่อนข้างสดใสที่ได้ส่งผลสะท้อนกลับมายังรัฐบาลไทยที่จะต้องกำหนดเป็นนโยบายอย่างชัดเจน เพื่อวางรากฐานของการพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำ คือเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมไปถึงผู้ทอผ้าไหมแปรรูป ผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายโดยนักการตลาดมืออาชีพเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ไหมไทยเป็นสินค้าหนึ่งในตลาดโลกอย่าง ยั่งยืน

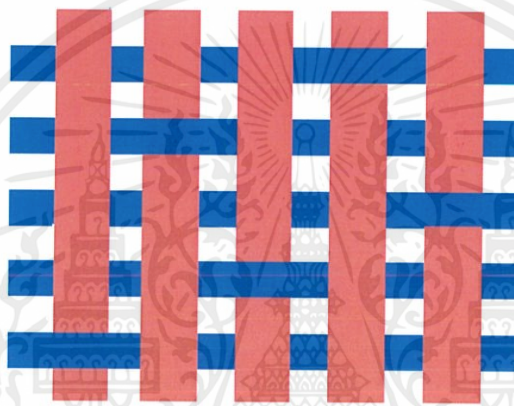
คุณสมบัติอันมีค่าของผ้าไหมไทย คุณสมบัติอันมีค่าของผ้าไหมไทยที่มีชื่อขจรขยายไปสู่ทุกภูมิภาคของ โลก (จากการมอง) มีสองลักษณะคือ 1. การมองในลักษณะภายนอก คือผ้าไหมไทยนั้น เมื่อมองแล้วจะมีความ งามเป็นประกาย มีความตั้งใจ และทำให้หลงใหลในสีสันอันงดงาม และดูภูมิฐานเมื่อใครได้สวมใส่ผ้าไหมไทย จะแสดงถึงความมีรสนิยมสูง 2. การมองในลักษณะของการได้สวมใส่หรือสัมผัส เมื่อได้สวมใส่ผ้าไหมแล้วทำให้ เกิดความสุขและความภูมิใจ คุณสมบัติที่เบาตัวของผ้าไหม ทำให้มีความรู้สึกสบาย ผ้าไหมไทยได้รับการ ยอมรับว่าเป็นราชินีของเส้นใยทั้งหมดที่มีอยู่ในโลกปัจจุบัน ผ้าไหมหรือผลิตภัณฑ์จากไหมนั้นบอบบาง จึงต้อง ปฏิบัติรักษาอย่างพิถีพิถันอย่างน้อยทุกคนก็ทราบดีอยู่แล้วว่า คุณสมบัติต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติรักษา เคลื่อนย้ายอย่างระมัดระวัง ความสุข ความเบาสบาย ความภูมิใจ จะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าเราจะไม่ทำการรักษา คุณภาพอันดีเลิศของผลิตภัณฑ์ จากไหมทุกชนิดให้อยู่ในสภาพที่น่าหยิบ นำเป็นเจ้าของและนำสวมใส่ (sites.google.com,2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ผ้าซาติน

2.4.1 ผ้าซาติน คืออะไร

ซาติน (Satin) คือ ผ้าทอชนิดหนึ่ง que สร้างขึ้นโดยการนำเส้นยืน (warp yarn) หลายเส้นพาดทับเส้นพุ่ง (weft yarn) 1 เส้น และทำซ้ำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนได้เป็นผืนผ้าขึ้นมาด้วยความเชื่อมโยงของเส้นด้ายที่ไม่ค่อย สอดประสานกันมากนักส่งผลให้ลักษณะของผ้าที่ได้จะมีพื้นผิวที่เรียบ และมีความมันวาว ดังนั้นคำว่า “ซาติน” ในที่นี้มีความหมายคือ ลายชนิดหนึ่งของผ้านั่นเอง ผ้าซาตินนับว่ามีการทอที่ซับซ้อนพอสมควรเนื่องด้วย การ จัดเรียงของเส้นยืน และเส้นพุ่ง ที่ถูกทำให้เอียง เนื่องจากกระบวนการทอที่กล่าวไปข้างต้น ซึ่งจะแตกต่างจาก ผ้าทวิ (Twill) การทอของผ้าจะถูกเลื่อนไปในแต่ละแถวเพื่อสร้างลวดลายที่เป็นเส้นทแยงมุมขึ้น(ลายทวิ หรือ ลายสอง)

รูปที่ 20 ลายผ้าซาติน

ที่มา : www.contrado.co.uk (2020)

จุดเริ่มต้นของผ้าซาตินกันดีกว่าครับ ผ้าซาติน แรกเริ่มมาจากคำว่า Zaitun ซึ่งเป็นชื่อท่าเรือฉวนโจว (QuanZhou) ของจีนในภาษาอาหรับครับ โดยลายซาตินนี้ถูกสร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อ 2,000 ปีก่อน ในช่วงนั้น การเพาะปลูกไหมนั้นแพร่หลายอย่างมาก แม้กระทั่งชาวนาหญิงก็ใช้ไหมเป็นหลักในการทอผ้าซาติน และ เสื้อผ้าไหมก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะชนชั้นสูงเท่านั้น อย่างไรก็ตามความลับของโครงสร้างผ้าที่จีนพยายามเก็บไว้เป็น ความลับก็ได้กระจายไปทั่วทั้งเอเชียและทางตะวันตกในเวลาต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในศตวรรษที่ 12 อิตาลีกลายเป็นประเทศตะวันตกประเทศแรกที่ผลิตผ้าซาตินและในศตวรรษที่ 14 ก็มีวางขายไปทั่วยุโรป อย่างไรก็ตามการใช้ไหมทำให้ผ้ามีราคาแพงดังนั้นมันจึงถูกสงวนไว้สำหรับขุนนางและชนชั้นสูงเพียงเท่านั้น ลักษณะของผ้าซาติน ให้ความรู้สึกหรูหรา และสวยงามคงรูปได้ดี มีความยืดหยุ่น อเนกประสงค์ ใช้ได้ในงานหลากหลายประเภท อาทิ เครื่องแต่งกาย เครื่องนอนพื้นผิวเรียบ มันวาว มีความนุ่ม (aowfabric.com,2020)

ประเภทของผ้าซาติน

มีหลากหลายประเภทซึ่งรวบรวมคร่าว ๆ ได้ ดังนี้

1. Antique – ผ้ามีความหนัก เนื้อผ้ามีลักษณะเงาแต่เป็นเงาที่อ่อน ใช้สำหรับทำเบาะ หรือผ้าม่าน
2. Baronet – ผ้ามีความมันวาวมากที่สุด ใช้เส้นยืนเป็นเส้นใยเรยอน (Rayon) และเส้นพุ่งเป็นเส้นใยฝ้าย (Cotton) ส่วนใหญ่ทอเป็นสี่ที่สไล ใช้สำหรับเป็นผ้าตกแต่ง หรือทำหมอนที่ใช้อิง
3. Charmeuse – ผ้าที่มีด้านหนึ่งมันเงา อีกด้านหนึ่งมีลักษณะด้าน เนื้อผ้าค่อนข้างเหนียว ใช้สำหรับทำเครื่องแต่งกาย
4. Crepe-back – ผ้าที่สามารถมองเห็นลายซาติน หรือลายเครปได้อย่างชัดเจน ใช้สำหรับทำเครื่องแต่งกาย
5. Duchess – ผ้ามีความหนัก เนื้อแข็ง มีความมันเงาที่ไม่มากนัก คงรูปได้ดี ส่วนใหญ่มักย้อมสำหรับสีทึบ ใช้สำหรับทำชุดเจ้าสาว
6. Lucent – ผ้ามีความส่องสว่าง มันวาว พื้นผิวลื่น ใช้สำหรับทำเสื้อผ้า หรือบุกระเป๋
7. Messaline – มีน้ำหนักเบา อ่อนนุ่ม ปกติทอจาก เรยอน หรือ ไหม มีความมันวาวสูง ใช้สำหรับตัดเย็บเสื้อผ้า
8. Monroe – มีน้ำหนักปานกลาง ทอด้วย Sateen ใช้สำหรับทำเครื่องประดับ หรือกระเป๋
9. Panne – มีความมันเงาสูง ส่วนมากมักถูกทำให้แข็ง ปกติทำจากไหม ใช้สำหรับตัดเย็บเสื้อผ้า
10. Slipper – มีน้ำหนักเบา มีพื้นผิวด้าน ใช้สำหรับตัดเย็บเสื้อผ้า

รูปที่ 21 ผ้าซาติน

ที่มา : www.krit116uniformsandclothing.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

สรุปแนวคิดว่าผลงานจะไปในทิศทางใด ควรเล่าเรื่องแบบไหน ทาทางการโพสของแบบ และอารมณ์ควรออกมาในรูปแบบใด และทำข้อสรุปให้กับทีมงานเพื่อกำหนดขอบเขตของงาน

3.2 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์

3.2.1 ภาพทั้งหมด 10 ภาพถ่ายทำด้วยกล้อง Canon 6D โดยใช้เลนส์ 24-70 และเลนส์ 85 mm และใช้ไฟกำลัง 600 จำนวน 2 ตัวและ Reflect สีขาวอันใหญ่ 1 อัน

3.2.2 ท่าโพสของนางแบบ ส่วนมากได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายแฟชั่นเซ็ทของ Richard Avedon ที่ถ่ายให้กับ Versace ในปี 1995 ซึ่งท่าโพสนั้นจะอาศัยการเคลื่อนไหวที่มาก สีหน้ามีความนิ่งเต็มไปด้วยความมั่นใจ เพื่อช่วยดึงความพลิว์ไหวออกมาจากตัวชุดอีกด้วย

3.2.3 แสงที่ใช้มีความแข็งเล็กน้อยเพื่อให้เกิดน้ำหนักหนักเบาบนผ้า ส่งเสริมให้ผ้ามีความเคลื่อนไหวมากขึ้นจึงใช้ไฟสตูดิโอทั้งหมด เพื่อง่ายต่อการควบคุม

3.3 การถ่ายทำผลงานจริง

3.3.1 นางแบบ

รูปที่ 22 นางแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

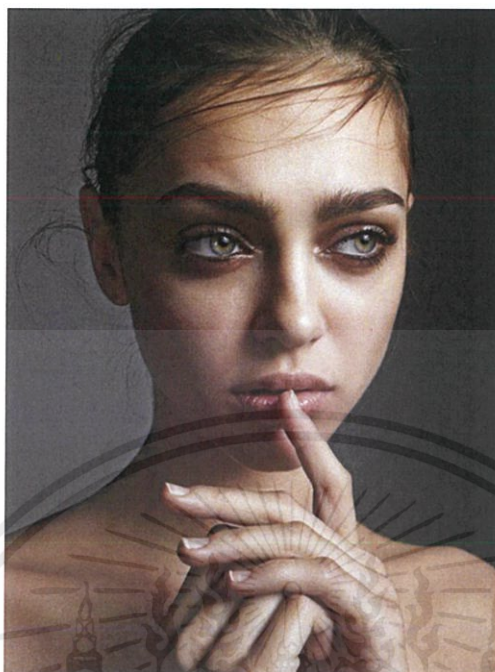
3.3.2 เครื่องแต่งกาย

รูปที่ 23 ชุดที่ใช้ถ่ายทำ

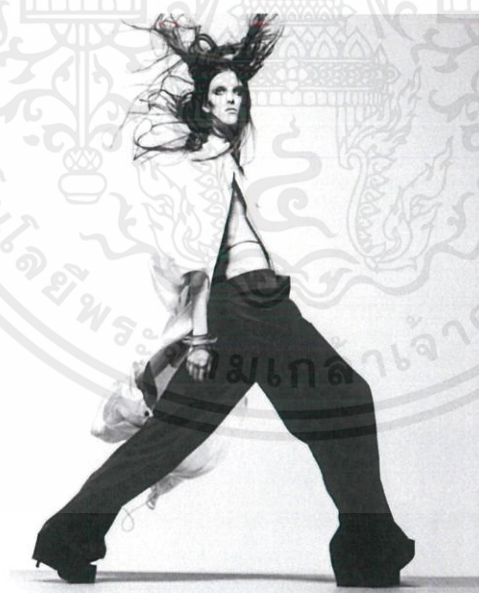
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 แต่งหน้า/ทรงผม Makeup and hair

รูปที่ 24 Makeup and hair

ที่มา : forums.thefashionspot.com (2020)

รูปที่ 25 Makeup and hair

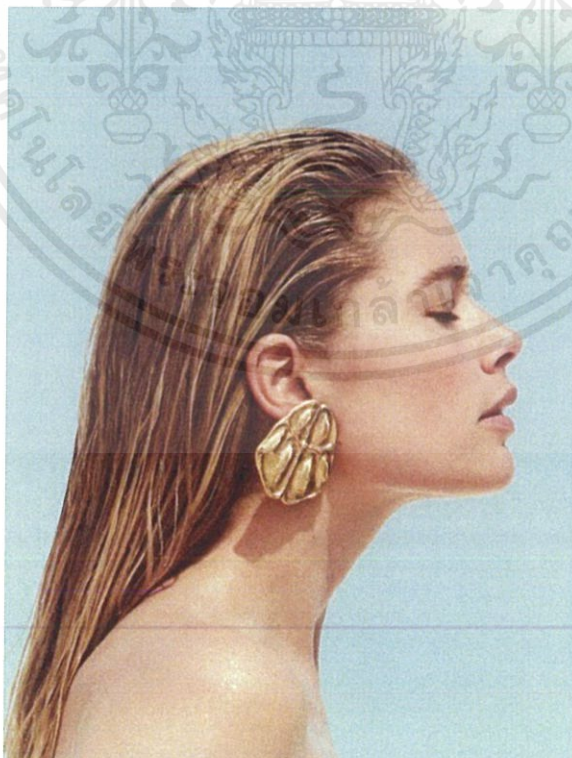
ที่มา : www.fashiongonerogue.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 26 Makeup and hair

ที่มา : peppermintstranger.tumblr.com (2020)

รูปที่ 27 Makeup and hair

ที่มา : fashionfav.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สถานที่ในการถ่ายทำ

รูปที่ 28 location

รูปที่ 29 location

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

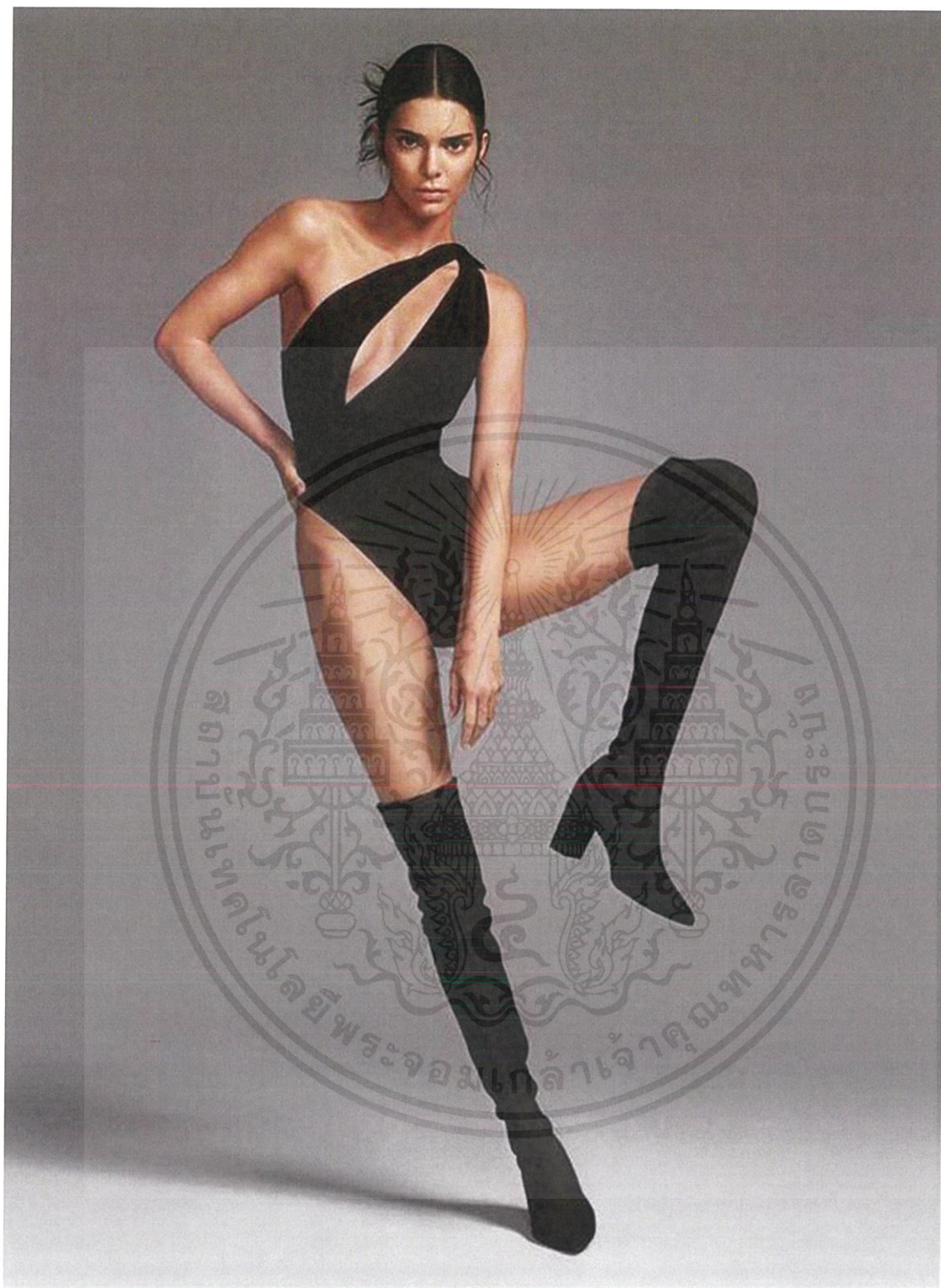
3.5 Reference Lighting

รูปที่ 30 Reference Lighting

ที่มา : divaloccity.tumblr.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 31 Reference Lighting

ที่มา : www.mirror.co.uk (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 test lighting

รูปที่ 32 test lighting 1

รูปที่ 33 test lighting 2

iso 100 F/4.0 1/160 Sec.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 34 test lighting 3

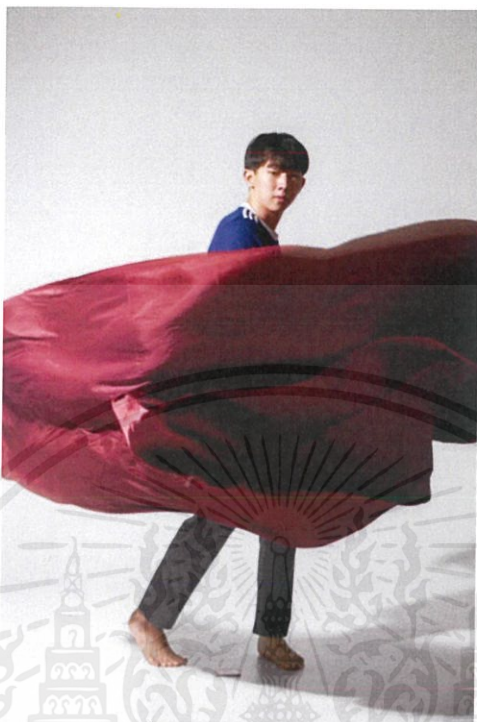
iso 100 F/4.0 1/125 Sec.

รูปที่ 35 test lighting 4

iso 100 F/4.0 1/80 Sec

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 36 test lighting 5
iso 100 F/4.0 1/40 Sec

รูปที่ 37 test lighting 6
iso 100 F/4.0 1/8 Sec

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 38 test lighting 7
iso 100 F/4.0 1/4 Sec

3.6.1 Light Diagrams

Powered by the Online Lighting Diagram Creator

www.lightingdiagrams.com

Personal use only, for commercial use please contact by email contact@lightingdiagrams.com

Graphics by: Don Giannatti, antic_eye, IconShock & OH Photography

รูปที่ 39 Light Diagrams

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การทำภาพร่าง

รูปที่ 40 ภาพร่าง 1

รูปที่ 41 ภาพร่าง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 42 ภาพร่าง 3

รูปที่ 43 ภาพร่าง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 45 ภาพร่าง 6

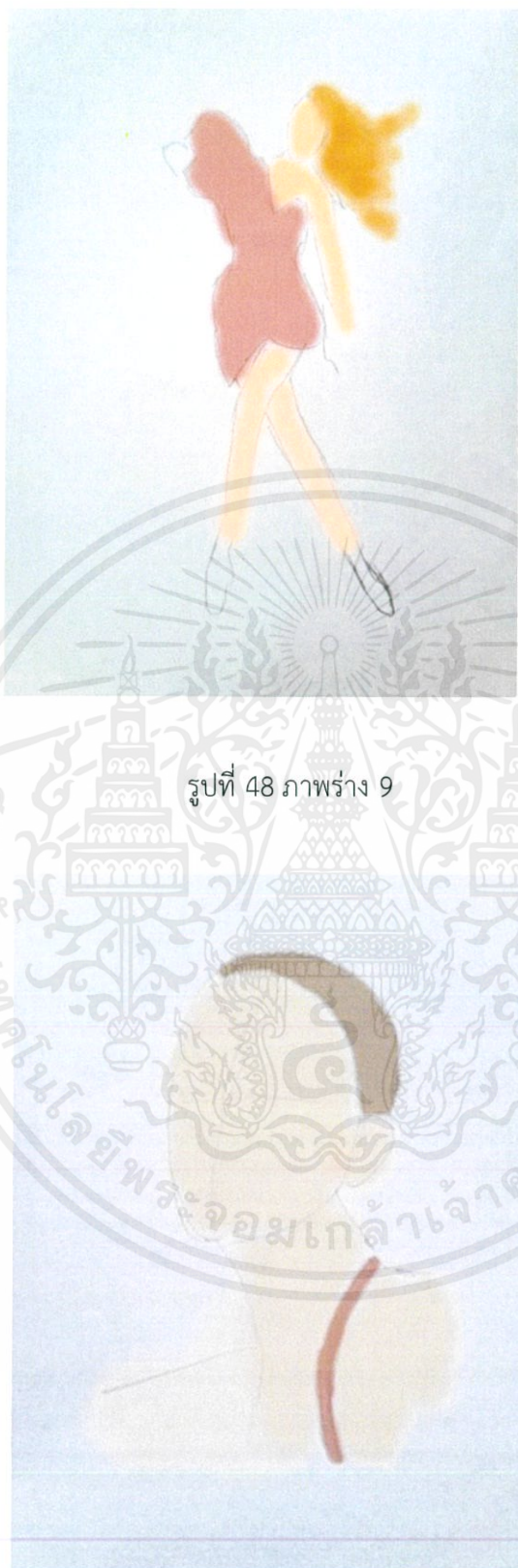
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 46 ภาพร่าง 7

รูปที่ 47 ภาพร่าง 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 49 ภาพร่าง 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 ขั้นตอนการถ่าย

ตารางการทำงาน

7 มกราคม 2563	ส่งหัวข้อ
14 มกราคม 2563	นำเสนอหัวข้อศิลปนิพนธ์
4 กุมภาพันธ์ 2563	ตรวจการนำเสนอข้อมูล
3 มีนาคม 2563	ตรวจการเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย
13 มีนาคม 2563	ถ่ายจริงครั้งที่ 1
31 มีนาคม 2563	ตรวจไฟล์ภาพที่สมบูรณ์ ชุดผลงาน 1
11 พฤษภาคม 2563	นำเสนอความคืบหน้าผ่าน zoom ครั้งที่ 1
29 พฤษภาคม 2563	ถ่ายจริงครั้งที่ 2
1 มิถุนายน 2563	นำเสนอความคืบหน้าผ่าน zoom ครั้งที่ 2
29 มิถุนายน 2563	ส่งไฟล์ย่อเข้า google drive
7 กรกฎาคม 2563	ตรวจสอบการนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ที่อัด ขยายภาพและติดตั้งสมบูรณ์
14 กรกฎาคม 2563	กำหนดส่งภาคินิพนธ์

3.9 ภาพถ่ายเบื้องหลัง

รูปที่ 50 ภาพเบื้องหลัง 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

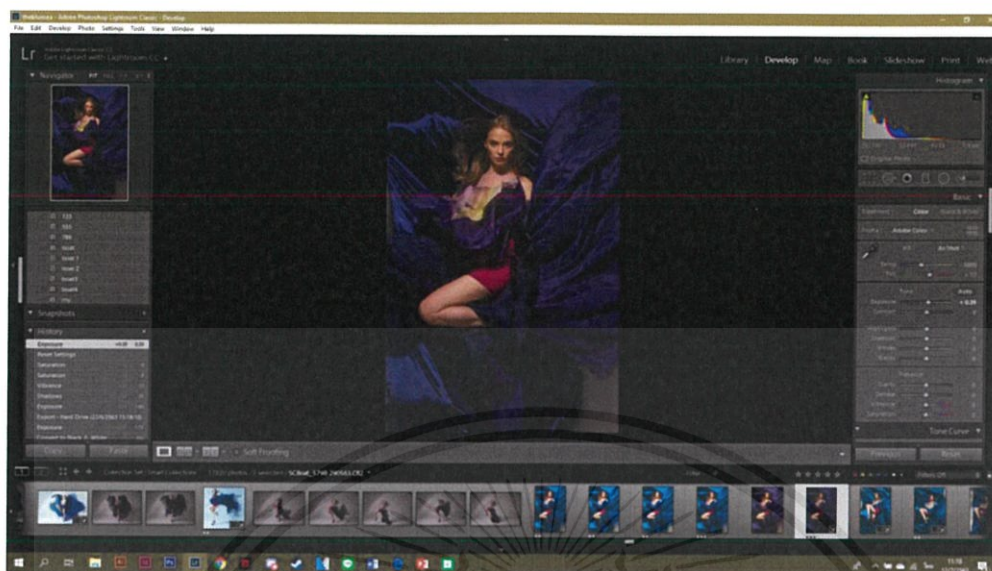
รูปที่ 51 ภาพเบื้องหลัง 2

3.10 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ

เมื่อได้ภาพจากการถ่ายทำเรียบร้อยแล้วเมื่อความสมบูรณ์มากขึ้นข้าพเจ้าได้ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop cc 2019 และโปรแกรม Adobe Lightroom ตกแต่งภาพเพื่อช่วยส่งเสริมเรื่องความพลั้วไหวให้มีความดีขึ้นในงานของข้าพเจ้า

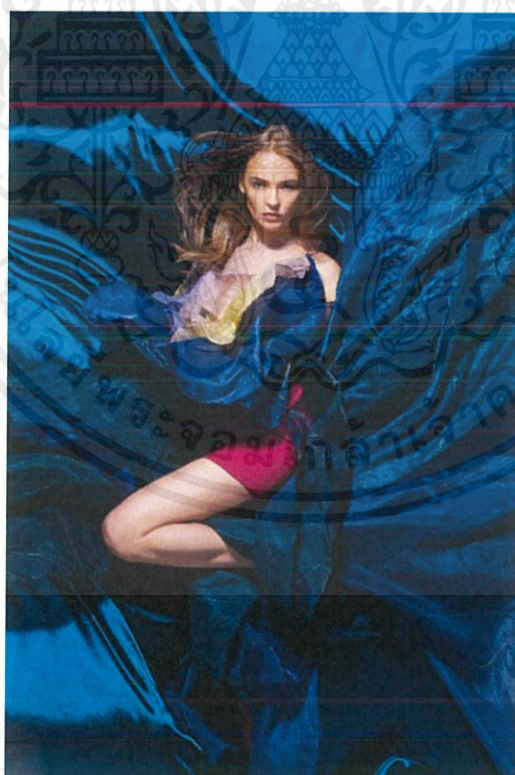
ข้าพเจ้าได้ทำการปรับสีระของนางแบบให้มีความสมบูรณ์แบบ ทำการปรับผ้ายืดและหัดผ้าเพื่อให้ได้คอมโพสตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ทำการปรับผิวของนางแบบให้มีความเรียบเนียนเพื่อความสะอาดตา

ภาพก่อนการตกแต่ง

รูปที่ 52 ภาพก่อนการตกแต่ง 1

ภาพหลังการตกแต่ง

รูปที่ 53 ภาพหลังตกแต่ง 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพก่อนการตกแต่ง

รูปที่ 54 ภาพก่อนการตกแต่ง 2

ภาพหลังการตกแต่ง

รูปที่ 55 ภาพหลังตกแต่ง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

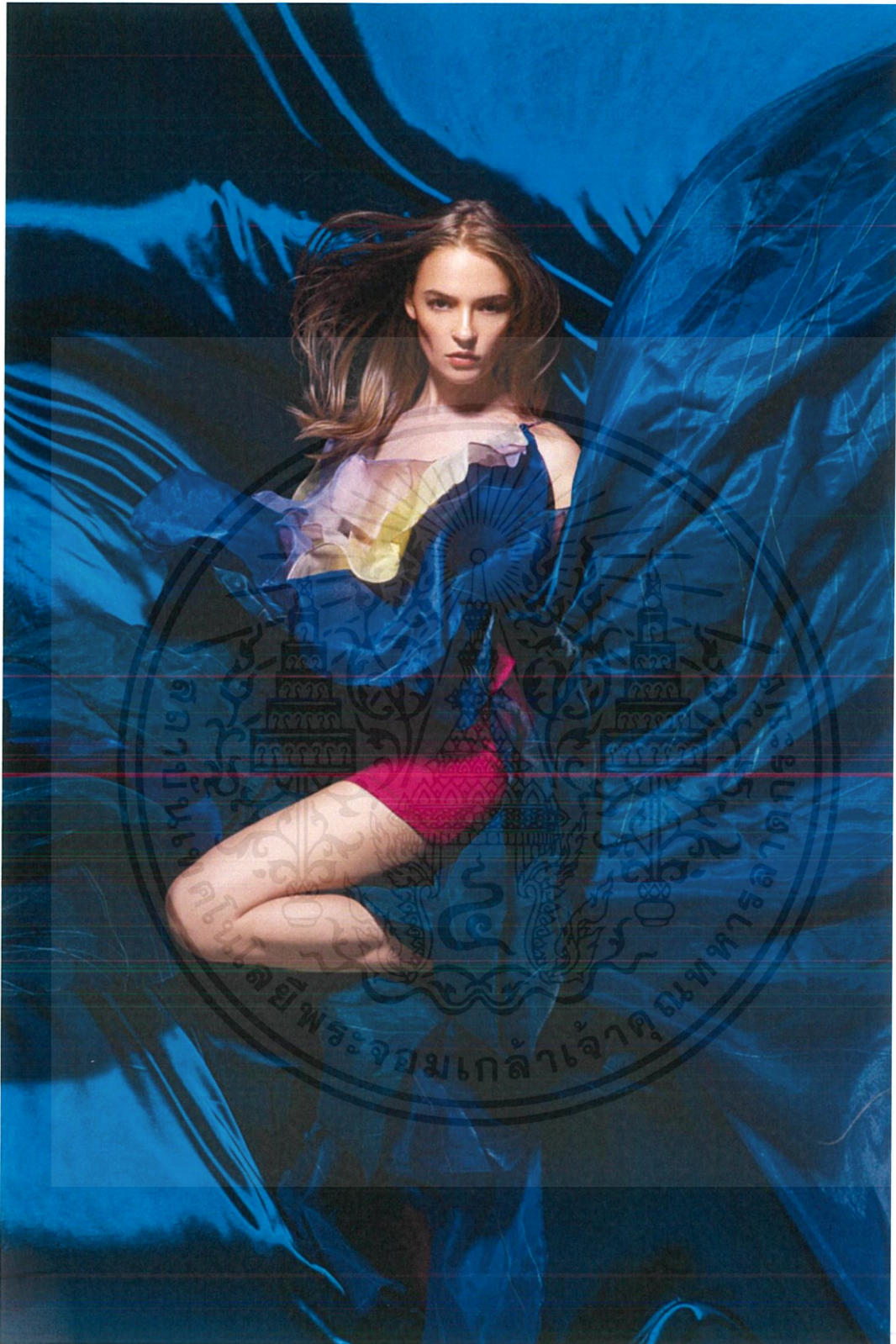
ผลงานจริง

4.1 ภาพที่ผ่านกระบวนการตกแต่งภาพเรียบร้อยแล้ว จำนวน 10 ภาพ

รูปที่ 56 ภาพสำเร็จภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศิรเชงงานเพื่อกำรศกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 57 ภาพสำเร็จภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 58 ภาพสำเร็จภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 59 ภาพสำเร็จภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 60 ภาพสำเร็จภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 61 ภาพสำเร็จภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 62 ภาพสำเร็จภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

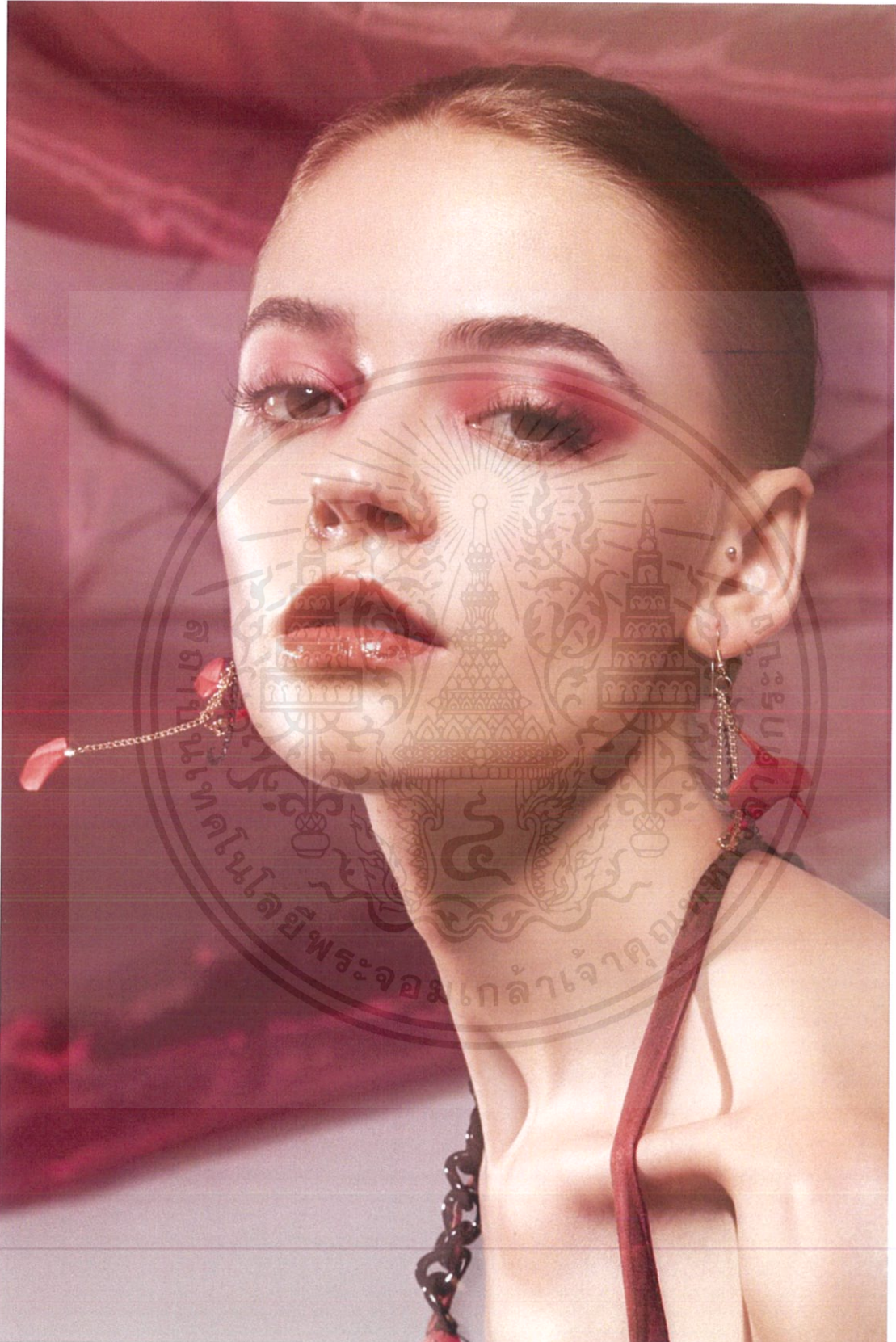
รูปที่ 63 ภาพสำเร็จภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 64 ภาพสำเร็จภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 65 ภาพสำเร็จภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดแสดงงาน

รูปที่ 66 ภาพรูปแบบการจัดแสดงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุปการทำงาน

การทำผลงานในครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนตัวเองในหลายๆด้าน ทั้งเรื่องการรับความกดดันจากความเครียด การทำงานในสภาพสถานการณ์ที่เร่งรีบมีเวลาที่จำกัด การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และที่สำคัญข้าพเจ้าได้ค้นพบรูปแบบการถ่ายที่ข้าพเจ้าชื่นชอบจริงๆ ได้ทราบว่าความจริงแล้วตัวข้าพเจ้านั้นถนัดในด้านใดได้รับรู้จุดอ่อนของตัวข้าพเจ้าเอง และทั้งหมดนี้เป็นบทเรียนที่ข้าพเจ้าจะนำไปพัฒนาตัวเองในการทำงานครั้งต่อไป

5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีแก้ไข

1. ปัญหาในการถ่ายทำครั้งที่ 1 ภาพมีความซ้ำกันเยอะ ภาพยังไม่สามารถเล่าเรื่อง ความพลีไหวได้ไม่มากพอ – ข้าพเจ้าได้ทำการคิดแนวคิดใหม่และทำงานถ่ายทำใหม่เพื่อการบอกเล่า ความพลีไหวได้สมบูรณ์มากขึ้น
2. ปัญหาเรื่องเวลาที่จำกัดในวันถ่ายทำครั้งที่ 2 – ข้าพเจ้าต้องทำการวางแผนการถ่ายอย่างเป็นขั้นตอน ฉากที่ใช้เป็นฉากในลักษณะที่ เคลื่อนไหวง่าย ปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วเพื่อประหยัดเวลา
3. งบประมาณที่มีปริมาณสูงขึ้นเรื่อยๆ – เนื่องด้วยข้าพเจ้าต้องถ่ายแก้ครั้งที่ 2 ทำให้งบประมาณในการทำงานของข้าพเจ้าสูง ในการถ่ายทำครั้งที่ 2 ข้าพเจ้าจึงต้องมีความจริงจังกับการเลือกของเข้ามาประกอบฉาก หานางแบบที่มีค่าตัวต่ำที่สุดแต่ได้ คุณภาพงานสูงที่สุด
4. ปัญหาโควิด 19 สถานที่ถ่ายทำมีความยุ่งยากในการเข้าถ่าย – ข้าพเจ้าจึงทำการขออนุญาตบริษัทที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่ในการถ่ายทำครั้งที่ 2 เพื่อลดความยุ่งยากในการเข้าใช้สตูดิโอของสถานที่เก่า

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ในการถ่ายแก้ไข สามารถเล่าเรื่องความพลีไหวได้ดีขึ้น
2. ควรแก้ไขภาพให้สมบูรณ์แบบมากกว่านี้ลบสิ่งรบกวนต่างๆที่ไม่เกี่ยวกับการเล่าเรื่องออกจากภาพ
3. ควบคุมแบบกำกับท่าโพสของแบบได้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รับประสบการณ์ทำงานในหลายๆด้าน ทั้งในด้านการทำงานเป็นทีม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การต่อสู้ฝ่าฟันการปัญหา ได้เรียนรู้และทบทวนการใช้อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน
2. ได้เรียนรู้เรื่องการเตรียมการก่อนถ่ายเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก จะทำให้งานเรียบร้อยและเป็นระบบ สามารถนำไปพัฒนาในการทำงานครั้งต่อไปให้มีความรวดเร็ว และเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น
3. ได้สานสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจกันในงานที่ยากลำบาก
4. ได้ทำให้บิดา มารดา ของข้าพเจ้านั้นภูมิใจในตัวข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Wynnsoftstudio. (2563). องค์ประกอบภาพ. เข้าถึงได้จาก
: <https://www.wynnsoftstudio.com/Composition>

thestandard. (2020). VERSACE. Retrieved from
: <https://thestandard.co/versace>

avedonfoundation. (2020). Richard Avedon. Retrieved from
: <https://www.avedonfoundation.org/history>

wikipedia. (2020). Nick Knight. Retrieved from
: [https://en.wikipedia.org/wiki/Nick_Knight_\(photographer\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Nick_Knight_(photographer))

zhangjingna. (2020). JINGNA ZHANG. Retrieved from
: <https://www.zhangjingna.com/about>

google. (2563). ความเป็นมาของผ้าไหม. เข้าถึงได้จาก
: <https://sites.google.com/site/teemarphamai>

aowfabric. (2563). ผ้าซาติน เข้าถึงได้จาก
: <https://aowfabric.com/blog/what-is-satin>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายสุพัฒน์ ชื่นประเสริฐ
 วัน/เดือน/ปีเกิด 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538
 ที่อยู่ 782 ซอยลาซาล 50 ถนนสุขุมวิท 105 ตำบลบางนา อำเภอบางนา
 จังหวัด กรุงเทพฯ 10260
 อีเมล tkd_boattko@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนลาซาล จังหวัดกรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนราชวินิตบางแก้วจังหวัดสมุทรปราการ
 พ.ศ. 2559 เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง